

sionerne, men de ville udenfor dette have en-
 deel med Mandtalslisterne at gjøre. Man
 vil erindre, at Mandtalslisterne ville komme
 til at omfatte mellem 2 og 3,000 Mennes-
 ker, alle disse Mennesker skulle opføres og
 deres særlige Forhold og forskjellige Om-
 stændigheder paavises. Derhos turde der være
 Meget at gjøre med at indhente alle de Op-
 lysninger, der høre til, for at de kunne be-
 determine de Tilfælde, hvori der maatte reise sig
 nogensomhelst Indsigelse mod de Ansættelser,
 der ere komne fra Skatteyderne selv, og der-
 næst er der en meget betydelig Correspondance
 med andre Skattecommissiøner, deels for at
 sørge for, at Ingen bliver sat i Skat uden
 paa eet Sted, og for at bestemme det Sted,
 hvor han skal sættes i Skat, deels for at
 meddele Dplyninger om Indtægter, som i
 nogle Kredse falde til Skatteudredelse i andre.
 Alt dette tilsammen vil opfylde disse Mænds
 Tid i en saa betydelig Grad, at jeg ikke kan
 see rettere, end at en Sum omtrent af den
 Størrelse som den, den ærede Finansminister
 har nævnt, maa medgaae dertil. Vi maae
 sige det Samme, som den ærede Finansmi-
 nister nylig har sagt, at man jo vanskeligt i
 nærværende Dieblis kan komme til et endeligt
 Resultat som sikkert, inden den ærede Finans-
 minister har havt Tid til at skaffe sig en ret
 tydelig Forestilling om, hvormange Skattekrede
 han bliver nødt til at danne. Vi haabe, at
 den ærede Finansminister, hvis det, naar han
 i Tiden mellem 2den og 3die Behandling har
 overveiet Skattekredsenes Antal og de Forret-
 ning, vi have tillagt dem, bliver ham mu-
 ligt at stille Vndringsforslag til 3die Be-
 handling om at nedsætte Summen, da ikke vil
 umblade at gjøre det, dersom han selv finder,
 at han kan lade sig nøie med noget Mindre;
 men vi fra vort Standpunkt kunne meget
 vanskeligt komme bort fra, at en saadan Sum
 som den, den ærede Finansminister forlanger,
 skulde være større end nødvendig, da vi alle-
 rede i vor egen Overveielse ere komne til
 Noget, der ikke fjerner sig saameget derfra.
 Derfor troer jeg ikke, at det vilde være rig-
 tigt, om vi nu vilde vedtage de Forslag, der
 ere stillede under Nr. 14, a og b. Forslaget
 under Nr. 14 c gaar ud paa at affasse

Præmien for Selvangivelse. Jeg har oftere
 her i denne Sal hørt udtale af meget kyndige
 Mænd, hvor overordentlig vanskeligt det var for
 Landalmuen at gjøre Selvangivelse, og jeg tvivler
 ikke paa, at de ærede Medlemmer for visse Kredses
 Vedkommende kunne have Ret, men jeg tillæ-
 der mig dog at troe, at ogsaa andre Medlem-
 mer have udtalt den modsatte Ansæelse, og
 at dette maaskee kunde tyde paa, at naar Lov-
 givningen gav en lille Opmuntring i denne
 Retning, saa vilde Selvangivelse blive mere
 almindelig, saa vilde de ærede Medborgere,
 som nu finde det saa overmaade vanskeligt,
 faae en Tilskyndelse dertil, som maaskee vilde
 bringe dem over adskillige Vanskeligheder.
 Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at
 det, at gjøre Selvangivelse, jo dog ikke for
 de Fleste kan medføre nogen saa overordentlig
 stor Vanskelighed; der fordrer jo ikke, at den
 skal afgives i en vis bestemt Form, og kan
 der findes en anden lempeligere Form, saa vil
 den ikke blive forkastet; men det forekommer
 mig rigtignok, at man, da denne Lovs Udfø-
 relse særdeles meget vil befordres derved, at
 Selvangivelse kan finde Sted, ikke skal bort-
 tage de smaa Belønninger, som Loven i den
 Henseende har sat, thi de ere sandelig meget
 smaa. — Hvad angaaer det Forslag, der er
 stillet under Nr. 14 e, saa vil jeg tillade mig
 at sige, at jeg troer, at dette Forslag vil bort-
 tage Noget, der vil være til stor Hjælp for
 Sogneraadene, nemlig, at naar en Skatteligt-
 ning har været for Skattecommissiønen, og
 denne har modtaget Indsigelse og har villet
 have nogen Forandring gjort, skal den tilbage
 til Sogneraadet, der saa har at prøve, om det
 vil slutte sig til Skattecommissiønen's Forlan-
 gende. I saa Tilfælde have vi troet, at det
 vilde være nyttigt for Sogneraadet selv, at et
 Medlem af Skattecommissiønen var tilstede
 for at gjøre det rigtigt tydeligt for dette,
 hvorpaa Skattecommissiønen's Indsigelse mod
 dets tidligere Eigning var begrundet; thi vel
 har jo, som et æret Medlem af Mindretallet
 har bemærket, et Medlem af Sogneraadet for
 det Meste været tilstede ved Skattecommissiø-
 nens Overveielser, men det kunde dog let være,
 at dette Medlem ikke havde faaet en saa tyde-
 lig og bestemt Opfattelse af de Grunde, hvor-